

Проект!

З А К О Н

ЗА ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА ИМУЩЕСТВО, ПРИДОБИТО ОТ ПРЕСТЪПНА ДЕЙНОСТ

ГЛАВА ПЪРВА

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С този закон се уреждат условията и редът за блокиране, изземване и отнемане в полза на държавата на имущество на физически и юридически лица, придобито от престъпна дейност, а когато липсва или е отчуждено - на неговата равностойност.

Чл. 2. Целите на този закон са:

1. установяване имуществото на физически и юридически лица, което е придобито или за което има достатъчно данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност, за да се предотврати използването на средства, придобити по престъпен начин;

2. предотвратяване на пряко или косвено обогатяване на физическите и юридическите лица от престъпна дейност;

3. недопускане използването на доходи от престъпна дейност за извършването на нови престъпления или други правонарушения;

4. предотвратяване на разпореждането с неправомерно придобитото имущество с оглед обезпечаване ефективното прилагане на предвидените от закона мерки;

5. възстановяване на разходите, извършени от правоохранителните и други компетентни органи във връзка с разкриването, разследването и съдебното преследване на престъпленията, както и във връзка с процедурите по отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност.

ГЛАВА ВТОРА

ОСНОВАНИЯ ЗА ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА ИМУЩЕСТВО, ПРИДОБИТО ОТ ПРЕСТЪПНА ДЕЙНОСТ

Чл. 3. (1) На отнемане в полза на държавата подлежи всяко имущество, придобито пряко или косвено от престъпна дейност, независимо в чие владение се намира, когато придобитото не подлежи на възстановяване на пострадалия.

(2) Не се отнема в полза на държавата имуществото, което се намира във владението на трето лице, което е добросъвестно и е придобило имуществото по възмезден начин, като е заплатило изцяло действителната стойност на придобитото. В този случай равностойността на имуществото се отнема от лицето, което се е облагодетелствало от първоначалното престъпление.

(3) Особеното производство по този закон за блокиране, изземване с цел отнемане в полза на държавата и отнемане в полза на държавата на имуществени облаги, които са придобити пряко или косвено от престъпна дейност задължително се образува едновременно с образуването на наказателно производство за:

1. тероризъм;
2. незаконен трафик на наркотични вещества или техни аналози, прекурсори и съоръжения, и материали за производството на наркотични вещества;
3. квалифицирана контрабанда;
4. изпиране на пари и инвестиране на средства, придобити по престъпен начин;
5. търговия с хора;
6. подкуп;
7. измама;
8. изготвяне на неистински или преправяне на истински парични знаци с курс в страната или в чужбина, или на ценни книжа и прокарването в обръщение на такива парични знаци и ценни книжа;
9. придобиване или инвестиране на неправомерни облаги от хазарт.

(4) Извън случаите по предходната алинея, особеното производство по този закон се образува, когато има достатъчно данни, че определено имущество е придобито пряко или косвено от престъпна дейност, свързана с други престъпления, но не може да бъде отнето изцяло или не

подлежи на отнемане в полза на държавата по силата на Наказателния кодекс.

Чл. 4. При условията, определени в този закон се отнема в полза на държавата и имуществена облага, която е получена чрез преобразуване или прехвърляне на имущества, придобити чрез или по повод на престъпление, както и когато е трансформирана в имущество на юридическо лице.

Чл. 5. Имуществото, придобито от престъпна дейност се отнема и от наследниците и заветниците на лицето, което го е придобило, до размера на полученото от тях, както и от трети физически и юридически лица, които са го придобили безвъзмездно.

Чл. 6. (1) Отнема се в полза на държавата имущество, придобито от трети лица по възмезден начин, ако те са знаели или от обстоятелствата е трябвало да предполагат, че имуществото е придобито от престъпна дейност.

(2) Когато третите лица са придобили имуществото с цел укриване, като са знаели или от обстоятелствата е трябвало да предполагат, че имуществото е придобито от престъпна дейност, същото се отнема в полза на държавата.

(3) До доказване на противното се счита за придобито с цел укриване и подлежи на отнемане по реда на този закон и имуществото, което е придобито от престъпна дейност и е прехвърлено на съпруг, низходящи и възходящи по права линия без ограничение, по съребрена линия - до шеста степен включително, а по сватовство - до трета степен.

(4) До доказване на противното, счита се придобито за сметка на проверяваното лице имуществото, което съпругата и малолетните му низходящи са придобили от трети лица на свое име след 1 януари 1990 г.

(5) Отнема се в полза на държавата и имуществото, придобито от престъпна дейност и когато то е съпругеска имуществена общност, макар другият съпруг да не е знаел за произхода на средствата, с които е придобито това имущество.

Чл. 7. По реда на този закон се блокира или изземва с цел отнемане имущество на територията на Република България, за което е отправено искане от компетентните органи на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна, или на принципа на взаимността.

Чл. 8. (1) Недействителни по отношение на държавата са извършените след 1 януари 1990 г. действия и сделки с имущество, за което съществуват достатъчно данни, че е придобито от престъпна дейност, в случаите на:

1. изпълнение на парично задължение независимо от начина на изпълнението, когато кредиторът е бил недобросъвестен;
2. безвъзмездно отчуждаване на имуществото;
3. учредяване на залог, ипотека или друго обезпечение върху имуществото, когато обезпеченият кредитор е бил недобросъвестен;
4. възмездна сделка с такова имущество, при която даденото значително надхвърля по стойност полученото, когато приобретателят е бил недобросъвестен.

(2) Предходната алинея не се прилага в случаи на изпълнени публични задължения.

Чл. 9. Длъжностните лица, които в кръга на службата си узнаят, че някой, пряко или косвено, е придобил имущество от престъпна дейност, са длъжни да съобщят за това на съответния окръжен прокурор и да му предоставят сведенията, с които разполагат.

Чл. 10. Информацията, необходима във връзка с проверките по този закон, се предоставя с предимство от данъчната администрация, Агенция "Бюро за финансово разузнаване", Агенцията за държавен вътрешен финансов контрол, Сметната палата, Агенцията за приватизация, Агенция "Митници", службите по вписванията, търговския регистър и съответните служби на общинската администрация.

Чл. 11. Правата на държавата по този закон се погасяват с изтичането на 15 годишна давност.

ГЛАВА ТРЕТА

ОСОБЕНО ПРОИЗВОДСТВО ПО БЛОКИРАНЕ, ИЗЗЕМВАНЕ И ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА ИМУЩЕСТВО, ПРИДОБИТО ОТ ПРЕСТЪПНА ДЕЙНОСТ

Раздел I

Образуване на особеното производство

Чл. 12. (1) Производството по тази глава започва по инициатива на окръжния прокурор или въз основа на сигнал, подаден от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи или Министерството на финансите, когато са налице достатъчно данни, от които да се предполага, че определено имущество е придобито от престъпна дейност по чл. 3 и стойността на това имущество е не по-ниска от 30 000 лв. към момента на придобиването.

(2) В случаите по предходната алинея окръжният прокурор с постановление образува особеното производство по този закон срещу лицето, за което има данни, че се е облагодетелствало от престъпна дейност или контролира юридическо лице, чието имущество, пряко или непряко съставлява облага от престъпна дейност.

(3) Компетентен да образува производството е окръжният прокурор по последния постоянен адрес на физическото лице или по адреса на управлението на юридическото лице, които са се облагодетелствали пряко или косвено от престъпна дейност.

(4) Когато наказателното производство за престъпления по чл. 3, ал. 3 се води на друго място, съответният орган уведомява окръжния прокурор по постоянния адрес на физическото лице или по адреса на управлението на юридическото лице за започване на особеното производство.

Чл. 13. (1) Производството трябва да приключи в шестмесечен срок от образуването му.

(2) При фактическа и правна сложност, когато в указания срок производството не може да приключи, апелативният прокурор може да удължи еднократно срока по ал. 1 с шест месеца.

Чл. 14. Когато производството се образува по сигнал на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи или Министерството на финансите, към него се прилагат всички доказателства, събрани до момента, които пряко или косвено доказват връзката между придобитото имущество и престъпната дейност на определено лице или група от лица. Събраните материали във връзка с извършването на финансови и данъчни ревизии и проверки могат да се използват като доказателства в производството по тази глава.

Чл. 15. В случаите, когато особеното производство по тази глава се извършва независимо от образувано наказателно производство, окръжният прокурор уведомява съответния компетентен прокурор и му изпраща копие от преписката за образуване на наказателно производство за престъпления по чл. 3.

Чл. 16. Окръжният прокурор може да забрани на лицата, срещу които е образувано производство по този закон, да напускат пределите на Република България, освен с негово разрешение. За наложената забрана незабавно се уведомяват граничните контролно-пропускателни пунктове.

Раздел II

Обезпечителни мерки

Чл. 17. (1) При наличие на достатъчно данни, че определено имущество е придобито пряко или непряко от престъпна дейност или е придобито изцяло или отчасти заедно или във връзка с имущество, което пряко или непряко съставлява облага от престъпление, или е налице облагодетелстване от престъпна дейност и стойността на имуществото е не по-ниска от 30 000 лв., окръжният прокурор прави искане пред окръжния съд по постоянния адрес на физическото лице или по адреса на управлението на юридическото лице за блокиране, претърсване или изземване с цел отнемане в полза на държавата на имуществото или за налагане на друга обезпечителна мярка.

(2) Когато имуществото, придобито от престъпна дейност липсва или е отчуждено, съдът може да наложи обезпечителна мярка и върху други имущества на лицето, с цел обезпечаване на отнемането в полза на държавата. Засегнатото лице не може да се ползва от разпоредбата на чл. 339, б. "б" и "в" на Гражданския процесуален кодекс.

(3) Когато обезпечителните мерки са наложени преди образуване на особеното производство, същото трябва да започне в срок от един месец от налагането им.

Чл. 18. (1) Едновременно с налагането на обезпечителни мерки или започване на особеното производство срещу юридическо лице или едноличен търговец, окръжният прокурор с постановление възлага на Агенцията за държавен вътрешен финансов контрол да извърши финансов одит. Провереният период и срокът, за който да се извърши проверката се определят с постановлението на окръжния прокурор.

(2) По всяко време, окръжният прокурор, по свой почин или по сигнал на одиторите, може да поиска от съда спиране на определени действия или сделки с имуществото на юридическото лице или едноличния търговец.

Чл. 19. (1) Съдът се произнася в същия ден с определение, с което блокира или разрешава претърсване и изземването с цел отнемане в полза на държавата на имуществото на лицето, или налага друга обезпечителна мярка. Определението подлежи на незабавно изпълнение.

(2) С определението по ал. 1 съдът може да даде указания относно: мерките за запазване на имуществото, разумна издръжка на лицето и на неговото семейство, разумните разноски за защита по образуваното наказателно производство и особеното производство по този закон, както и за осъществяването на търговска дейност или упражняването на занятие или професия.

Чл. 20. (1) По искане на прокурора или засегнатото лице, съдът може да отмени обезпечителните мерки, ако бъде доказано, че имуществото, върху което е наложена мярката не съставлява облага от престъпление, с изключение на случаите по чл. 17, ал. 2, или стойността на това имущество е по-ниска от 30 000 лв.

(2) Третото лице, което претендира самостоятелни права върху блокираното имущество може да поиска отмяна на обезпечителните мерки.

(3) Към искането по предходната алинея се прилага декларация относно източниците на средствата и основанието за придобиване на имуществото, включително аренда, обезпечения или действително прехвърляне на имуществено право. Претендираните вземания, неустойки и лихви се признават само ако са включени в годишната данъчна декларация на лицето.

(4) Декларацията по ал. 3 съдържа и заявление, че лицето не действа като подставено лице, че писмените доказателства, удостоверяващи правата са истински и че сделката не е привидна, както и изрично съгласие, неговото имущество да бъде обект на проверка по реда на този закон.

(5) За неверни данни, посочени в декларацията, лицето носи отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс.

Чл. 21. В производството по налагане на обезпечителни мерки намират съответно приложение разпоредбите на Глава XXXIII и XXXIV на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 22. В случаите на производство по несъстоятелност или за прекратяване на юридическото лице или на едноличния търговец, имуществото, спрямо което са наложени обезпечителни мерки по реда на този закон, се изключва от масата на несъстоятелността респ. от подлежащото на ликвидация имущество.

Раздел III

Провеждане на особеното производство

Чл. 23. (1) Окръжният прокурор извършва сам или възлага на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи проверки и събирането на доказателства, в определен от него срок за:

1. действително придобитото имущество и правното основание за придобиването му;

2. стойността на имуществото, когато има основателно съмнение, че стойността посочена в акта за придобиването е явно занижена;

3. доходите на проверяваното лице;

4. платените от лицето данъци, такси, мита и акцизи;

5. обичайните и извънредните разходи, ако има такива;

6. други доказателства, които имат отношение към начина на придобиване на имуществото на проверяваното лице и членовете на семейството му.

(2) Органът, който извършва проверката:

1. сменя писмени обяснения от съответното лице;

2. разпитва свидетели и назначава вещи лица;

3. събира писмени доказателства;

4. изисква от учрежденията, предприятията и организациите сведения и документи във връзка с установяване произхода на имуществото;

5. изисква нормативно определените документи за произхода на средствата и начина на придобиване и разпореждане с имуществото на юридическото лице;

6. проверява и други обстоятелства от значение за изясняване произхода на имуществото.

(3) Проверяващият орган може да иска съдействие и сведения от всички държавни органи. Дадените от органите на Министерството на финансите официални справки са доказателства в това производство.

(4) Свидетелите и вещите лица, които дават неверни показания или заключения пред органа, който извършва проверката, носят наказателна отговорност съгласно чл. 290 и 291 от Наказателния кодекс.

(5) Окръжният прокурор или органът, който извършва проверката може да назначи общоикономическа експертиза със задача, чрез анализ на приходите и разходите на проверяваното лице, да определи вида и стойността на имуществото, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност.

Чл. 24. Окръжният прокурор може да поиска от съда разкриване на банковата тайна относно операциите и наличностите по сметките на проверяваното лице, както и разкриване на сведения, съставляващи служебна тайна по смисъла на Данъчния процесуален кодекс във връзка с извършване на проверка по този закон.

Чл. 25. (1) Органът, който извършва проверката задължително изисква от съответното физическо лице да представи в 14 - дневен срок писмена декларация по образец (Приложение 1) за:

1. притежаваните от него и от членовете на семейството му недвижими имоти и друго имущество, парични влогове, ценни книжа, дялово участие в търговски дружества, вземания, патенти, търговски марки и промишлени образци, записи на заповед, както и придобитото с негови средства имущество от членовете на домакинството му или от други лица след 1 януари 1990 г.;

2. списък на неговите и на членовете на семейството му банкови сметки в страната и в чужбина;

3. източниците на средства и основанията за придобиване на имуществото и за издръжката на семейството;

4. извършените след 1 януари 1990 г. сделки с недвижими имоти, движими вещи, дялове и акции в търговски дружества и друго имущество от съответното лице и членовете на неговото семейство, както и източниците на средствата за извършването на тези сделки;

5. задълженията към трети лица, когато същите са отразени в годишните данъчни декларации.

(2) Когато лицето, за което има данни, че се е облагодетелствало от престъпна дейност, е починало, декларацията по ал. 1 се изисква от неговите наследници и заветници.

(3) Независимо от подадената декларация, органът, който извършва проверката предприема действията по чл. 23.

Чл. 26. За юридическите лица, които са се облагодетелствали пряко или косвено от престъпна дейност, декларация по чл. 25 се изисква от лицата, които ги представляват.

Чл. 27. (1) Ако лицето не представи в срока декларацията без уважителни причини или подаде непълна декларация, се предполага, че това действие е насочено към укриване на престъпния характер на имуществото, което не е декларирано.

(2) Декларация за имуществото се изисква и от третите лица, които са придобили имущество от съответното лице.

Чл. 28. (1) Въз основа на събраните доказателства, окръжният прокурор издава постановление, в което посочва вида и размера на имуществото, придобито от престъпна дейност, което подлежи на отнемане в полза на държавата, данни за лицата, от които това имущество следва да се отнеме в полза на държавата и доказателствата, от които се установяват посочените обстоятелства.

(2) Постановлението по предходната алинея се предявява на проверяваното лице, което може да направи възражения и да представи доказателства в 14-дневен срок.

(3) След обсъждане на възраженията на проверяваното лице и събирането на нови доказателства, прокурорът съставя заключение.

Чл. 29. (1) Окръжният прокурор изпраща заключението в съответния окръжен съд с искане за отнемане в полза на държавата на имуществото, придобито от престъпна дейност, или прекратява производството с постановление.

(2) Окръжният съд публикува в "Държавен вестник" обявление за постъпилото искане, което съдържа трите имена на лицето или наименованието на юридическото лице, опис на имуществото и указание за срока, в който заинтересованите лица могат да предявят своите претенции върху имуществото.

(3) Министърът на финансите или министърът на регионалното развитие и благоустройството задължително участва като контролираща страна в особеното производство.

Чл. 30. (1) В едномесечен срок от обявлението в "Държавен вестник", третите лица, които претендират самостоятелни права върху

имуществото, могат да предявят установителен иск пред същия съд. Непредявените в този срок претенции се преклудират по отношение на държавата.

(2) Съдът прави преценка на събраните доказателства, събира нови доказателства и назначава по своя преценка експертизи. Съдът заседава в открито заседание в едноличен състав. Личното явяване на лицето, срещу което е образувано особеното производство по този закон, не е задължително.

Чл. 31. (1) Съдът се произнася с решение, с което отнема в полза на държавата имуществото, придобито от престъпна дейност, съответно част от имуществото, съответстваща на частта, придобита от престъпна дейност, а когато това е невъзможно - неговата равностойност или отказва да отнеме в полза на държавата имуществото, като в този случай отменя обезпечителните мерки. Съдът не връща делото на окръжния прокурор за събиране на нови доказателства.

(2) В случаите, когато съдът постанови решение за отнемане в полза на държавата и се установи, че третото лице неоснователно и недобросъвестно е оспорвало отнемането в полза на държавата на процесното имущество, съдът може да му наложи глоба в размер на 10 % от стойността на отнетата собственост, но не по-малко от 3 000 лв. и не повече от 30 000 лв.

(3) Когато определено имущество се конфискува или отнема в полза на държавата по силата на Наказателния кодекс и то не обхваща цялото имущество, придобито пряко или косвено от престъпна дейност, съдът постановява отнемане в полза на държавата на останалата част от имуществото.

(4) Решението на съда по предходните алинеи подлежи на обжалване пред Апелативния съд в седмодневен срок. Решението на Апелативния съд е окончателно.

(5) За отмяна на влязло в сила решение по предходните алинеи се прилага съответно чл. 231 на Гражданския процесуален кодекс.

Раздел IV

Прекратяване на особеното производство и образуване на данъчно производство

Чл. 32. (1) Окръжният прокурор прекратява особеното производство, когато няма достатъчно данни за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност и изпраща преписката в 14 - дневен срок в съответната териториална данъчна дирекция за откриване на данъчно производство.

(2) В случаите, когато производството по тази глава бъде прекратено от съда, но са установени имущества, за които съответното лице не е заплатило дължимите данъци, съдът изпраща събраните доказателства на данъчните органи в 14 - дневен срок.

Чл. 33. В случаите, когато съдът откаже отнемането или постанови частично отнемане на имуществото, придобито от престъпна дейност, той изпраща препис от решението и преписката в 14 - дневен срок в съответната териториална данъчна дирекция за откриване на данъчно производство.

Чл. 34. (1) В случаите по чл. 32 и 33, данъчният орган изисква от съответното физическо лице да подаде допълнителна данъчна декларация в 14 - дневен срок.

(2) Ако лицето не подаде декларацията по предходната алинея или подадената декларация не е приемлива за данъчния орган, същият, с данъчен ревизионен акт, определя дължимите данъци за укрития доход и имущество, заедно с дължимите наказателни лихви.

Чл. 35. Установяването на данъчните задължения и обжалването на данъчния ревизионен акт се извършва по реда на Данъчния процесуален кодекс.

Раздел V

Процедура за отнемане в полза на държавата на имущество с неустановен собственик, придобито от престъпна дейност

Чл. 36. (1) Когато не може да се установи собственикът на имущество, придобито пряко или косвено от престъпна дейност, по искане на съответния окръжен прокурор, окръжният съд с определение блокира или разрешава изземване на имуществото, или налага друга обезпечителна мярка.

(2) В едногодишен срок от датата на публикуване в "Държавен вестник" на определението за налагане на обезпечителни мерки по този раздел, заинтересованите лица, които претендират самостоятелни права

върху имуществото, могат да предявят пред същия съд установителен иск срещу държавата. Исковата молба, наред с реквизитите по чл. 98 на Гражданския процесуален кодекс съдържа и декларацията по чл. 20, ал. 3 от този закон.

(3) Ако в срока по предходната алинея не бъдат предявени претенции, окръжният прокурор в 14-дневен срок внася в съответния окръжен съд искане за отнемане в полза на държавата на имуществото, придобито от престъпна дейност, като в този случай не се прави обявление по чл. 29, ал. 2, или прекратява производството с постановление, когато не са налице основания за отнемане в полза на държавата.

Раздел VI

Процедура за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от определени престъпления

Чл. 37. (1) Когато има достатъчно данни, че определено имущество е придобито пряко или косвено от тероризъм, незаконен трафик на наркотични вещества или техни аналози, прекурсори и съоръжения и материали за производство на наркотични вещества, изпиране на пари и инвестиране на средства, придобити по престъпен начин, търговия с хора и изготвяне на неистински или преправяне на истински парични знаци с курс в страната или в чужбина, или на ценни книжа и прокарването в обръщение на такива парични знаци и ценни книжа, и стойността му е не по-ниска от 100 000 лева, по искане на окръжния прокурор окръжният съд с определение блокира това имущество. Определението се съобщава на засегнатото лице, когато то е известно и се обнародва в "Държавен вестник".

(2) В тригодишен срок от съобщението съответно от обнародване на определението в "Държавен вестник", всеки заинтересован, който претендира самостоятелни права върху това имущество може да предяви искане за отмяна на наложеното обезпечение по правилата на чл. 20, ал. 2 - 5. В тези случаи се прилага съответно чл. 31, ал. 2.

(3) Ако в срока по предходната алинея не постъпи искане за отмяна на блокирането или постъпи, но бъде отхвърлено, съдът, по искане на прокурора, постановява решение, с което отнема в полза на държавата блокираното имущество. В тези случаи чл. 30, ал. 2 не се прилага.

(4) По реда на този раздел се отнемат и паричните средства, финансовите активи и имуществото, предоставени на лица, включени в списъка по чл. 6 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, в нарушение на забраната по чл. 8 от същия закон, при съблюдаване на

сроковете, определени в него. В тези случаи срокът по предходната алинея не се прилага.

Раздел VII Отговорност

Чл. 38. За вреди, причинени на граждани от действия или бездействия, извършени във връзка с особеното производство по този закон, държавните органи носят отговорност по реда на Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани, а на юридически лица - по реда на Закона за задълженията и договорите.

Чл. 39. Физическите и юридическите лица се освобождават от отговорност за вреди, причинени във връзка с действия или бездействия, извършени или допуснати в изпълнение на мерки, предвидени от този закон, освен ако вредите се дължат на нарушение на нормативни разпоредби или са в резултат на нарушаване или превишаване на служебни правомощия.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

УПРАВЛЕНИЕ НА БЛОКИРАНОТО ИЛИ ИЗЗЕТО ИМУЩЕСТВО

Чл. 40. (1) Агенцията за държавни вземания управлява имуществото, което е блокирано или иззето, или върху което е наложена друга обезпечителна мярка по този закон.

(2) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон, министърът на финансите издава наредба за условията и реда за управление на имуществото по предходната алинея.

Чл. 41. Имущество, което подлежи на бърза развала или запазването му е свързано с големи разходи, се продава по реда, определен в Данъчния процесуален кодекс, като получената сума се внася в приход на Републиканския бюджет по специална сметка.

Чл. 42. Окръжният прокурор незабавно уведомява Агенцията за събиране на държавни вземания за имуществото, което е блокирано или иззето по реда на този закон.

ГЛАВА ПЕТА

МЕЖДУНАРОДНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Чл. 43. Министърът на вътрешните работи или упълномощени от него длъжностни лица обменят информация за целите на този закон с компетентните органи на други държави и с международни организации.

Чл. 44. Агенция "Бюро за финансово разузнаване" по своя инициатива и при постъпило искане обменя информация за целите на този закон със съответните международни организации и с компетентните органи на други държави въз основа на международни актове и международни договори, които са в сила за Република България.

ГЛАВА ШЕСТА

АДМИНИСТРАТИВНО-НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 45. За нарушения на разпоредбите на чл. 9 и 10 на виновните длъжностни лица се налага глоба от 500 до 1000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

Чл. 46. (1) Актовете за установяване на нарушенията по този закон се съставят от органите на Министерството на вътрешните работи, а наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи или упълномощени от него длъжностни лица.

(2) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон изброените термини имат следното значение:

1. "Блокиране" на парични средства, финансови активи и имущество означава преустановяване на всякакви правни или фактически

действия на разпореждане, управление, ползване или владение, включително всякакви правни или фактически действия, които водят или биха могли да доведат до каквато и да било промяна в количеството, местонахождението, собствеността, характера, качеството и предназначението на съответната вещ или право или намаляване на неговата стойност.

2. "Имущество" означава вещи и имуществени права от всякакъв вид, включително налични и безналични, материални и нематериални, движими и недвижими, независимо от способа и начина на придобиването им, в това число и ценни книжа от всякакъв вид или инструменти във всякаква форма, включително електронна или цифрова, както и други документи, удостоверяващи или материализиращи права или друг материален интерес.

3. "Контролиране" е налице, когато: лицето има право да назначава или освобождава мнозинството от членовете на управителния или контролния орган на юридическото лице; притежава мнозинството от акциите или дяловете с право на глас; отговаря или гарантира за финансовите задължения на юридическото лице; управлява дейността на юридическото лице въз основа на договор.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. За неуредените в този закон въпроси се прилагат съответно разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

§ 2. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон, прокурорските и съдебните органи предоставят на съответните окръжни прокурори данни за наказателните дела, образувани след 1 януари 1990 г. за престъпления по чл. 3, ал. 3, които са завършили с постановление за прекратяване, приключили са с присъда, или са образувани, но не са приключени към момента на влизането на този закон в сила, когато стойността на имуществото, за което се предполага, че е придобито от престъпна дейност, към момента на придобиването му, е не по-ниска от 30 000 лв., с оглед наличието на основания за образуване на особено производство по този закон.

§ 3. В Закона за нотариусите и нотариалната дейност (Обн., ДВ, бр. 104 от 6.12.1996 г., в сила от 6.01.1997 г., изм., бр. 117 от 10.12.1997 г., в сила от 1.01.1998 г., бр. 118 от 10.12.1997 г., в сила от 1.01.1998 г., изм. и доп., бр. 123 от 22.12.1997 г., в сила от 22.12.1997 г., бр. 24 от 27.02.1998 г., в сила от 27.02.1998 г., изм., бр. 69 от 3.08.1999 г., в сила от 3.08.1999 г.), в чл. 25 се създава нова алинея втора със следното съдържание:

"(2) Преди съставяне на съответния акт, нотариусът извършва проверка за наличието на наложена обезпечителна мярка по Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност."

§ 4. В Закона за събиране на държавни вземания (Обн., ДВ, бр. 26 от 26.03.1996 г., в сила от 27.06.1996 г., изм., бр. 104 от 6.12.1996 г., в сила от 7.01.1997 г., бр. 51 от 27.06.1997 г., бр. 59 от 26.05.1998 г., изм. и доп., бр. 103 от 30.11.1999 г., в сила от 30.11.1999 г.; Решение № 2 на Конституционния съд на РБ от 30.03.2000 г. - бр. 29 от 7.04.2000 г.; изм. и доп., бр. 63 от 1.08.2000 г., изм., бр. 111 от 28.12.2001 г., бр. 28 от 19.03.2002 г., изм. и доп., бр. 46 от 7.05.2002 г.), в чл. 85, ал. 1 се създава точка 7 със следното съдържание:

"7. управлява имуществото, което е блокирано или иззето, или върху което е наложена друга обезпечителна мярка по Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност".

§ 5. В Закона за държавния вътрешен финансов контрол (Обн., ДВ, бр. 92 от 10.11.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., доп., бр. 28 от 19.03.2002 г.), в чл. 4, ал. 1, се създава точка 7 със следното съдържание:

"7. юридически лица и еднолични търговци, които са обект на проверка по Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност".

§ 6. В Закона за съдебната власт (Обн., ДВ, бр. 59 от 22.07.1994 г.; Решение № 8 на Конституционния съд на РБ от 15.09.1994 г. - бр. 78 от 27.10.1994 г.; Решение № 9 на Конституционния съд на РБ от 30.09.1994 г. - бр. 87 от 25.10.1994 г.; Решение № 17 на Конституционния съд на РБ от 3.10.1995 г. - бр. 93 от 20.10.1995 г.; доп., бр. 64 от 30.07.1996 г., в сила от 30.07.1996 г.; Решение № 19 на Конституционния съд на РБ от 29.10.1996 г. - бр. 96 от 8.11.1996 г.; изм. и доп., бр. 104 от 6.12.1996 г., в сила от 7.01.1997 г., изм., бр. 110 от 30.12.1996 г., бр. 58 от 22.07.1997 г., бр. 122 от 19.12.1997 г., бр. 124 от 23.12.1997 г., в сила от 1.03.1998 г., бр. 11 от 29.01.1998 г., изм.

и доп., бр. 133 от 11.11.1998 г.; Решение № 1 на Конституционния съд на РБ от 14.01.1999 г. - бр. 6 от 22.01.1999 г.; изм., бр. 34 от 25.04.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., бр. 38 от 9.05.2000 г., доп., бр. 84 от 13.10.2000 г., изм., бр. 25 от 16.03.2001 г., в сила от 31.03.2001 г., изм. и доп., бр. 74 от 30.07.2002 г.) се създава чл. 158а със следното съдържание:

"Чл. 158а. Съдията по вписванията предоставя с предимство на компетентните държавни органи справки по книгите за вписване, които са свързани с проверки по Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност."

§ 7. В Закона за българските документи за самоличност (Обн., ДВ, бр. 93 от 11.08.1998 г., в сила от 1.04.1999 г., изм. и доп., бр. 53 от 11.06.1999 г., в сила от 1.08.1999 г., бр. 67 от 27.07.1999 г., изм., бр. 70 от 6.08.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., бр. 113 от 28.12.1999 г., изм. и доп., бр. 108 от 29.12.2000 г., в сила от 29.12.2000 г., бр. 42 от 27.04.2001 г., в сила от 27.04.2001 г., бр. 45 от 30.04.2002 г., бр. 54 от 31.05.2002 г., в сила от 1.12.2002 г.) в чл. 75 се създава т. 6 със следното съдържание:

"6. лица, срещу които е образувано производство по Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност."

§ 8. В Закона за банките (Обн., ДВ, бр. 52 от 1.07.1997 г., в сила от 1.07.1997 г., доп., бр. 15 от 6.02.1998 г., в сила от 1.01.1999 г. - изм., бр. 89 от 3.08.1998 г., изм., бр. 21 от 20.02.1998 г., в сила от 1.01.1998 г., доп., бр. 52 от 8.05.1998 г., изм., бр. 70 от 19.06.1998 г., изм. и доп., бр. 54 от 15.06.1999 г., изм., бр. 103 от 30.11.1999 г., в сила от 30.11.1999 г., изм. и доп., бр. 114 от 30.12.1999 г., в сила от 31.01.2000 г., бр. 1 от 4.01.2000 г., доп., бр. 24 от 24.03.2000 г., изм., бр. 63 от 1.08.2000 г., изм. и доп., бр. 84 от 13.10.2000 г., изм., бр. 92 от 10.11.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., бр. 1 от 2.01.2001 г., доп., бр. 45 от 30.04.2002 г.), чл. 52, ал. 5 се изменя така:

Създава се нова т. 2 със следното съдържание:

"2. окръжния прокурор при извършване на проверка по Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност."

Останалите точки се преномерират съответно.

§ 9. В Закона за собствеността на гражданите (Обн., ДВ, бр. 26 от 30.03.1973 г., попр., бр. 32 от 20.04.1973 г., изм., бр. 43 от 1.06.1973 г., бр. 78 от 2.10.1973 г., изм. и доп., бр. 21 от 14.03.1975 г., изм., бр. 102 от 30.12.1977

г., в сила от 1.01.1978 г., изм. и доп., бр. 3 от 11.01.1980 г., бр. 52 от 4.07.1980 г., изм., бр. 45 от 8.06.1984 г., изм. и доп., бр. 88 от 14.11.1986 г., бр. 26 от 5.04.1988 г., бр. 31 от 21.04.1989 г., бр. 21 от 13.03.1990 г., изм. и доп., бр. 44 от 21.05.1996 г., в сила от 1.06.1996 г.), Глава трета се отменя.

§ 10. Контролът за изпълнението на този закон се възлага на министъра на вътрешните работи, министъра на финансите и министъра на регионалното развитие и благоустройството.